

Escola de Natura de Sau - Font de Santa Margarida - Coll de Terrades - Els Miradors - Sant Pere de Casserres - PR2 - Escola de Natura de Sau

Recorregut 20 km d'anada i tornada

Desnivell Pujada de 270 metres, baixada de 200

Durada 5 h 15 min sense comptar les aturades

Edat recomanada A partir de 12 anys

Destaquem El monestir romànic

Recomanacions Porteu cantimplora, botes de muntanya i capelina.
A l'estiu cal incloure gorra i cremes de protecció solar.
Consulteu l'horari i tarifes de la visita del monestir. Telèfon: 93 744 71 18

itineraris de natura

SAU

1. La presa de Sau
2. Vilanova de Sau
3. La roca Falconera
4. El pont de Malafogassa
5. El puig del Far
6. La riera Major i els Crous
7. Les Grioterres
8. Sant Pere de Casserres
9. Els Munts
10. Tavertet
11. El salt del Molí Bernat
12. De Rupit a Tavertet

fixa't

El Monestir Romànic
El campanar de Sau
La cinglera de Tavertet
Les figues de moro
La font de Santa Margarida
Les orquídies
Els rapinyaires
Els boixos arboris
Els meandres del pantà
Les plantes aromàtiques
L'orella d'ós
Els Pirineus

pi roig

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Associació Catalana
Cases de Colònies

Fundació
Catalana
de l'Esplai

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel.93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
accc@esplai.org www.esplai.org

8

Sant Pere de Casserres

SAU

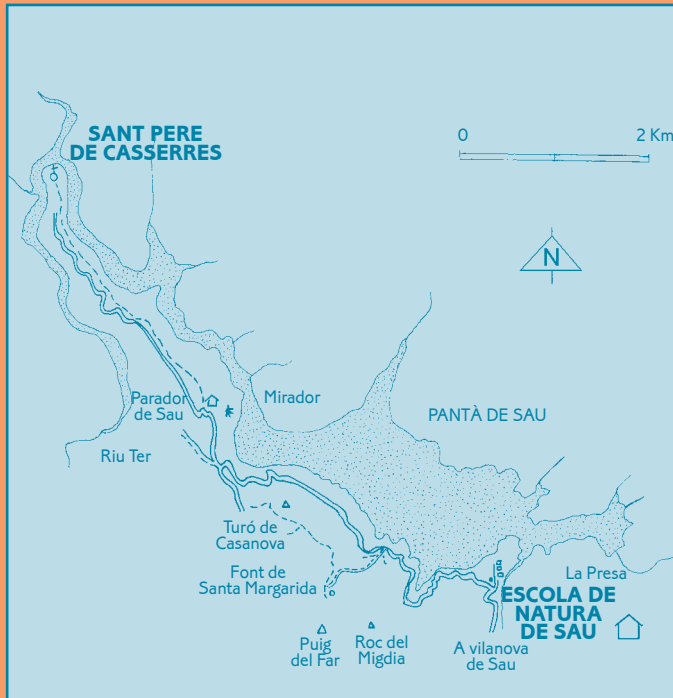
El monestir de Sant Pere de Casserres es troba a l'extrem de la serra de Casserres, en una sorprenent península rodejada per l'espectacular meandre que fa el Ter quan abandona la plana de Vic, just abans de morir a l'embassament de Sau.

Aixecat sobre un antic castell i una necròpolis, de la que s'han trobat 78 tombes antropomòrfiques, el monestir és l'únic de l'ordre benedictí a la comarca d'Osona, i un dels més ben conservats d'arreu. Travessat l'arc de mig punt que fa de porta d'accés, tot canvia i el temps sembla aturar-se en l'època de misteris i llegendes. Pas a pas i racó a racó, descobrim el claustre, les sítges, els murs, l'hospici on s'acollien els peregrins,... tot plegat, un dels monuments més importants de l'arquitectura romànica catalana que emmiralla amb més realisme el món màgic medieval.

L'itinerari parteix de can Mateu, l'Escola de Natura de Sau, i seguint el petit recorregut (PR) es dirigeix al Parador on es firmà l'Estatut de Catalunya. El camí serpenteja els marges de l'embassament. L'excursió planteja la possibilitat d'abandonar la pista i prendre un bucòlic corriol que s'enfila per un estret grau al capdamunt de la cinglera. Malgrat que la desviació representa un notori allargament de l'itinerari, l'esforç és compensat, en tot moment, per l'extraordinari marc natural que es descobreix.

Per tal de poder veure l'audiovisual i les exposicions, o concretar visites que ens descobriran la llegenda, història i procés de construcció del monestir, ens caldrà consultar l'horari d'obertura al públic.

Escola de Natura de Sau (430 m)

Rera l'Escola de Natura prenem la pista de terra que, voltada d'una vella barana de fusta, travessa entre cedres i fruiters, deixa l'accés a la bassa, i passa per l'esquerra de les piscines, fins a morir en una pista pavimentada que prové de Vilanova de Sau. Seguim a mà dreta tot vorejant el pantà, les traces grogues i blanques que senyalitzen el PR Vic- Casserres, direcció al Parador de Sau.

30 min. Entrada al pantà (440 m)

Passats un parell de quilòmetres de camí ens aturem en una bifurcació. La pista que surt a mà dreta acaba pocs metres més enllà, a la riba del pantà, però si ens hi acostem tindrem una bona panoràmica de l'embassament i els cingles de Tavertet. Prenem però, un camí amb aspecte de tallafoc que a mà esquerra, abandona la pista del Parador i el PR.

Ens anem enfilant al peu de la cinglera, passem de llarg una bifurcació a mà esquerra i continuem pel camí de la dreta. Pocs metres més endavant, trobem una altra bifurcació i aquest cop emprenem el camí que, a mà esquerra, ens conduirà fins a una torre elèctrica. Deixem la instal·lació a mà dreta i des del peu de la torre, continuem per un corriol que enfila cinglera amunt direcció W. Ens caldrà estar atents perquè l'inici del corriol pot quedar desdibuixat pels matolls que constaten la poca gent que passa per aquest camí.

1 h. Font de Santa Margarida (650 m)

Seguim el corriol i tot fent zigzagues ens anem enfilant cinglera amunt. A mesura que ens endinsem en el bosc, el camí ens guia per una canal obaga on els castanyers i uns boixos altíssims ens refugien de la calor i el sol. L'ambient d'aquest bosc de fades, humit i fresc, ens absorbeix. La màgia d'aquesta canal ens porta fins a la font de Santa Margarida, un salt d'aigua que neix d'entre les roques calcàries i cau en una bassa d'aigües cristal·lines. Prosseguim el nostre camí deixant el torrent a mà dreta i un parell de trencalls a mà esquerra. A poc a poc, en sortir de l'ombrívola canal, la vegetació de ribera que ens volta, canvia a un bosc mixt d'alzines i pi roig.

El camí ens mena, amb esforç, fins al capdamunt de la cinglera on es desdibuixa de sobte en l'herbassar. Travessem el prat per arribar a una pista forestal que prenem a mà dreta per anar vorejant la cinglera i gaudint del fabulós paisatge.

1h 30 min. Les margues (700 m)

Fixem-nos en els boscos que ens volten. Es tracta d'una pineda de pi pinyoner i pi roig, amb bruc i altres arbusts típics del sotabosc mediterrani. La pineda fou antigament destinada a l'explotació forestal per extreure'n carbó. A partir dels anys 60 les cuines de carbó van anar sent substituïdes per les de gas i aquestes explotacions s'anaren abandonant. Amb el pas del temps, sembla ressorgir l'alzinar de muntanya, el que es creu que conforma la vegetació autòctona de la contrada.

També ens criden l'atenció els turons de roca grisa que anem flanquejant. Són afloraments de margues, roques sedimentàries d'origen marí, que en ser molt erosionables, dificulten l'assentament d'una comunitat vegetal fixa.

1h 50 min. Coll de Terrades (500 m)

Arribem a la carretera que ens conduirà fins al Parador de Sau. La voregem a mà dreta fins arribar a un mirador espectacular, el coll de Terrades. Si ens apropem gaudim d'una bona panoràmica de les cingleres, l'embassament i el campanar de l'església de Sant Romà de Sau (poble que des de 1963 reposa sota les aigües del pantà).

Continuem per la carretera direcció al parador de Sau, però pocs metres abans d'arribar-hi prenem una pista que s'enfila direcció Sant Pere de Casserres. De seguit, un sender en surt a mà dreta senyalitzat com a camí de Casserres.

2 h. Sender de Casserres (490 m)

El sender s'enfila tot vorejant la cinglera per un tupit alzinar. La fragància dels lilars i els til·lers ens acompanyaran un bon tros de camí. Anem seguint el corriol fent cas de les senyalitzacions, marcades en roques, que ens indiquen el camí al monestir.

Avançant pel sender podem gaudir de les maduixes silvestres, si fem camí a finals de primavera, de les mores si hi passem a l'estiu, o de les cireres d'arboç que ens endolciran la tardor. Sortim del bosc per uns instants. Travessem una clariana i retornem a la boscúria, deixant la carretera a mà esquerra. Ens endinsem dins un alzinar espectacular per la seva bellesa i interès naturalístic, uns boixos gegantins en constitueixen l'espectacular sotabosc.

2h 20 min. Mirador (590 m)

A aquestes alçades de camí ens trobem amb un seguit de miradors sobre el pantà. Val la pena deturar-se i contemplar-ne el paisatge. A la llunyania, els Pirineus amb el Puigmal i tota la carena del pic de l'Infern. En segon terme veiem el Ripollès i en primer pla, d'esquerra a dreta, la plana de Roda de Ter i la comarca natural del Collsacabra que limita amb les cingleres del pantà de Sau.

Progressivament l'alzinar que anem travessant deixa lloc a una roureda amb un sotabosc ric en brucs, ginebró, i boix grèvol. Una cruïlla de camins ens senyalitza de nou el camí. Deixem a mà esquerra el PR que mena a Tavèrnoles i continuem pel camí de la dreta, també senyalitzat amb les ratlles groc i blanques, que ens acompanyaran fins arribar al Monestir.

2h 35 min. Figues de moro (525 m)

Quan una clariana s'obra al nostre pas, les figueres de moro en són les protagonistes. Si ens hi passem a l'estiu podrem gaudir dels rojos i carnosos fruits d'aquest cactus. Tornem a entrar al sender serpentejant. Voregem una roca calcària i descobrim rera aquesta, un racó ombrívol que propicia l'aparició d'una bassa. Si ens hi fixem bé podem veure algun cap-gros o alguna

larva de salamandra. Continuem el camí. Pocs metres més endavant ja podem veure el monestir de Sant Pere de Casserres. Ens queden tan sols 10 minuts de marxa per arribar a l'entrada del Monestir.

3 h. Monestir de Sant Pere de Casserres (480 m)

El Monestir de Sant Pere de Casserres, l'únic de l'ordre benedictí a Osona, va ser erigit sota el patronatge de la família vescomtal osonenca. La promotora en va ser la vescomtessa Ermetruit que comprà les terres al comte Ramon Borrell de Barcelona l'any 1006. Amb anterioritat al monestir, en aquest indret hi havia un castell termenat documentat des del 898, amb una capella dedicada a Sant Pere que els vescomtes decidiren convertir en monestir.

Una antiga llegenda conta que el monestir es construí sobre les relíquies d'un infant que es conservà momificat durant molt de temps. Expliquen que l'infant, tres dies després d'haver nascut, parlà. Va dir que no viuria més de trenta dies i que quan morís l'haurien de posar dins d'una arca tancada sobre una mula. On s'aturés la mula hi haurien de construir un monestir sota l'advocació de Sant Pere. Les relíquies del nadó van ser molt venerades i en èpoques de sequera es baixaven al riu en processó i es mullava l'arca on hi havia el nen amb les aigües del Ter.

A partir de l'any 1012 començà a haver-hi vida comunitària. El monestir perdé la seva independència al 1079 quan Sant Pere de Casserres va ser unit al monestir de Cluny pels vescomptes d'Osona i Cardona, per tal d'assegurar-hi la vida monàstica regular. Al segle XIII la comunitat augmentà però no passà mai de 13 persones. A partir del segle XIV la vida monàstica va minvar de tal manera que al segle XV només hi restaven dos monjos, i ja entrats al segle XVI, va perdre les seves funcions de monestir. Sant Pere de Casserres anà passant per mans de particulars fins que al 1991 l'adquirí el Consell Comarcal d'Osona i inicià la seva reconstrucció.

3h 45 min. Coll de Terrades (500 m)

Des de Sant Pere de Casserres desfem el camí fins arribar al mirador del coll de Terrades. Passat el mirador deixem la carretera per on hem vingut a mà dreta i iniciem el camí de tornada per la pista asfaltada, senyalitzada amb les marques groc i blanques de PR, que surt a mà esquerra.

5h 15 min. Can Mateu (430 m)

Seguim aquesta pista fins arribar a l'Escola de Natura de Sau, tal com ho senyalitzen els cartells del PR.